

вотъ, гдето сѣхнѣтъ всички-те имъ дарования и умиратъ всички-те имъ способности.

ГЛАВА ЕДНАДЕСЕТА.

(Счисление-то. — Какъ са научва дете-то на основни-те действия надъ числа-та, преди да види още аритметиката. — Практическо-то преподавание.)

I.

Нема нищо пò-лесно, нищо пò-приятно, както упражнение-то на счисление-то. — Дете-то може да са научи да счита, преди да знае още цифри-те, и преди да е видело още аритметиката; нумерация-та, събиране-то, изваждане-то, умножение-то, и деление-то то ще изучи на камъчета, на топчета, на фасулъ, на зърна, — съ една дума, на каквито и да били знакове.

Като начне дете-то добре вече да управи сметание-то на знакове-те, тогава е възможно да му са покаже счисление-то съ числа.

Това не ще бѣде вече много мъчно; на-противъ такова преминуване ще стане за него необходима потребностъ. Въ цифри-те то ще да види полезний-тъ способъ за олицетворение-то на усвоени-те понятия; такива видими резултати на неговите успехи твърде много щѣтъ да му са поправѣтъ. Като преминува по тоя начинъ отъ действително-то знание къмъ истѣлкование-то имъ съ знакове, отъ известно-то къмъ неизвестно-то, отъ прости-те расположения на предмети-те къмъ сложни-те, дете-то неусетно ще да надмине всички-те препятствия; занимаване-то съ аритметиката то